zaměstnává nejméně 10 osob, bude povinen přispívati k fondu nezaměstnaných. Z tohoto fondu budou podporováni zaměstnanci, kteří ztratili práci. Tento zákon nevztahuje se na ty zaměstnance, kteří jsou činni v zemědělství, v domácnostech, na učitele, veřejné zaměstnance atd. Zaměstnavatel v žádném případě nebude povinen platiti více, nežli je třeba k podpoře zaměstnanců, jím propuštěných. Nárok na podporu vzniká až po roce ode dne, kdy zaměstnavatel zaplatil prvý příspěvek za svého zaměstnance. Doba karenční je dvoutýdenní. Podmínkou je, aby zaměstnanec neodmítl přiměřenou práci. Od placení příspěvku jsou osvobozeni ti zaměstnavatelé, kteří zaručují svým zaměstnancům práci aspoň po dobu 42 týdnů v roce. Zákon obsahuje klausuli, že obligatorní pojištění proti nezaměstnanosti nevstoupí v platnost, jestliže do 1. června 1933 učiní zaměstnavatelé, kteří zaměstnávají nejméně 175.000 zaměstnanců, zvláštní opatření, kterým by byly dosaženy cíle, kterých chce dosáhnouti tento zákon. Dr. Jindřich.

Čs. Codex Alimentarius ve svých přípravách pokračuje sice pomalu, ale zcela bezpečně. Časopis »Průmysl potravinářský« v čís. 16. roč. XI. podává podrobnou zprávu o poslední schůzi presidia redakce. Největší nesnáze působí volba samostatných a nových termínů odborných. Redakce postupuje tu velmi svědomitě, takže nové vydání prvého Codex alimentariu nebude znamenati jen soubor norem, týkajících se průmyslu potravinářského, nýbrž i stanovení terminologie tohoto oboru, tím spíše, že redakce se zúčastní zástupci ministerstva obchodu a unifikací. Ča.

XVI. Mezinárodní konference práce v Ženevě konala se v měsíci dubnu 1932. V komisi pro sociální pojištění bylo Československo zastoupeno sekčním šéfem Drem J. Brablecem a ředitelem Všebecného pensijního ústavu v Praze Drem J. Gallasem. Bylo usneseno, že pojištění invalidní a starobní má býti obligatorní zásadně pro veškeré zaměstnance, kteří pracují za mzdu nebo služné, včetně domácích dělníků a osob pracujících v domácnostech. Otázka, zda má býti pojištění jednotné pro veškeré zaměstnance, nebo zda mají či mohou existovati zvláštní pojištění pro jednotlivé kategorie zaměstnanecké, nebude řešena. Státní zaopatření občanů z prostředků veřejných bylo odmítnuto. Vlády budou vyzvány, aby se vyjádřily, zda mají býti z pojistné povinnosti vyňaty osoby zaměstnané pouze příležitostně, členové domácnosti zaměstnavatelovy a zda má býti stanovena horní a dolní hranice věková. Bylo usneseno, že pojistná povinnost může býti rozšířena také na osoby samostatně výdělečně činné, zvláště na domácké živnostníky. Zásady, přijaté pro důchody starobní, invalidní a pozůstalostní jsou v celku obdobné jako zásady našeho pojištění sociálního a pensijního. Do doby čekací mají však býti započítávány také doby nemocí a nezaměstnanosti, event. má se k dobám těmto přihlížeti při výměře důchodů jako k dobám příspěvkovým. K důchodu invalidnímu a starobnímu má býti poskytován také příplatek na ženu, překročila-li určitou hranici věkovou. Komise zdůraznila velký význam léčebné péče a to jak individuelní tak i kolektivní, která se má projevovati v potírání lidových chorob a v podpoře všeobecných zařízení zdravotních; léčebná péče nemá však býti dávkou povinnou. Pro nepřiznání, odnětí nebo krácení dávek i o konkurenci důchodů byly přijaty celkem obdobné zásady jako u nás. Bylo usneseno, že stát má platiti pojistné za zaměstnance, kteří konají vojenskou službu a přispívati také na pojištění příspěvkem k pojistnému nebo k dávkám pojistným. Náhradní nositelé pojištění mají býti uznáváni pouze za předpokladu určitého minimálního počtu pojištěnců a s podmínkou, že budou řádně tvořeny reservní fondy a náležitě zajištěny. Komise zdůraznila autonomii pojištění po stránce administrativní i finanční, jakož i princip účasti zájemců, — zaměstnavatelů i zaměstnanců — na správě pojištění a princip státního dozoru nad nositeli pojištění. Spory z pojišťovacího poměru mají býti řešeny zvláštními soudy za účasti zástupců zaměstnavatelů a pojištěnců. Tyto soudy mají rozhodovati také o pojistné povinnosti a o zařadění do mzdových tříd, jakož i o výši pojistného. Při provádění pojištění mají býti cizinci po-

staveni na roveň domácím zaměstnancům. Výjimka je možna pouze při přiznání státního příspěvku a při účasti na správě pojištění. Důchody mají býti vypláceny bez ohledu na bydliště důchodcovo. V případě přestupu pojištěnce z pojištění jednoho státu do pojištění jiného státu, mají býti získané nároky zachovány. Tyto zásady, komisí přijaté, budou předloženy jednotlivým vládám, budou pak zpracovány dle došlých odpovědí mezinárodním úřadem práce a znovu předloženy mezinárodní konferenci práce v r. 1933, která pak vypracuje návrh mezinárodní konvence o pojištění invalidním a starobním. Této konvenci bude třeba přizpůsobiti sociálně-pojišťovací zákonodárství jednotlivých států.

Dr. Jindřich.

Ze Sociálního ústavu Československé republiky. Dne 7. dubna 1932 přednášel belgický sociolog Hendrik de Man o hospodářské krisi a plánovitém hospodářství. V úvodu zmínil se řečník o příčinách nynější hospodářské krise, které rozdělil na konjunkturální a strukturální. Tyto příčiny jsou materiální, musíme si však všímati i duševní stránky celého problému krise a nezaměstnanosti. I ti, kdož krisí netrpí nebo trpí jen částečně, jsou strženi do psychologického ovzduší vyvolaného nezaměstnaností. Skutečnost, že nebylo možno přizpůsobiti spotřebu výrobě, vedla k volání po plánovitém hospodářství. Hlavní myšlenkou plánovitého hospodářství je dáti výrobě jiný motiv než zisk, tedy vědomí služby veřejnosti a spotřebitelům. Sám vývoj k plánovitému hospodářství nepovede. Toto hospodářství může býti uskutečněno socialisací úvěru. Může se tak státi na př. cestou družstevní. Nutno se obrátiti proti monopolismu, proti ochranářství, nutno vytvořiti mezinárodní politický a hospodářský systém, který by vyhovoval nynějšímu stupni hospodářského života.

Dne 18. dubna 1932 přednášela A. Schuchtová o zkušenostech ze sociální péče vězeňské. Zabývala se hlavně problémem práce vězňů a péčí o propuštěné vězně. Uvedla, že by ubylo jistě 50% zločinnosti, kdyby všichni propuštění vězni našli hned práci. President krajského soudu trestního v Praze Linhart zmínil se o nesnázích, s kterými se setkává u nás péče o propuštěné trestance a Dr. Tauberová zdůraznila sociální úkoly výkonu trestu i péče o propuštěné trestance, zejména se zřetelem k našemu novému zákonu o trestním soudnictví nad mládeží.

Dne 21. dubna 1932 přednášel Dr. Kafka a Dr. Havlík o sociálně hygienickém a sociálněpolitickém významu bezalkoholní výchovy. Náš parlament již před 10 lety prohlásil nutnost důrazného boje proti alkoholismu, dozor však nad prováděním zákona je nedostatečný. Mládež není náležitě ochraňována. Alkoholismus u nás stále vzrůstá. Třeba důsledně prováděti výchovu bezalkoholní.

Dr. Jindřich.

Redakční rada pražská konala schůzi dne 18. května 1932 v místnostech »Všehrdu« za předsednictví doc. dra Klimenta. Zúčastnil se jí jako host vedoucí redaktor prof. dr. Čáda a dále členové: Dr. Basch, Dr. Edelstein, Dr. Jindřich, Dr. Vybral, Dr. Lepař, Dr. Čakrt, Dr. Kubeš, Dr. Reichert, Dr. Müller, JUC. Kapras. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: advokátní praxe, právnický dům, aktuality úřední a j.

Redakční rada brněnská konala schůzi dne 17. května 1932 na právnické fakultě za předsednictví Doc. Dr. Neubauera. Zúčastnili se jí kolegové: Dr. Koukal, Dr. Kojecký, Dr. Hejdušek, Dr. Gerlich, Keprt, Žáček, Kunc, Drost, Dr. Uhde, Dr. Wierer, Dr. Olšar. V debatě byly probrány tyto nejdůležitější body: obsah posledního čísla a příprava budoucího, ústavní události ve Francii a Japonsku, úmrtí Alberta Thomase, inflační směry v různých státech.